

International Science Group

ISG-KONF.COM

VII

INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE "SOCIOLOGICAL AND PSYCHOLOGICAL MODELS OF YOUTH COMMUNICATION"

Copenhagen, Denmark

February 18-21, 2025

ISBN 979-8-89692-737-2

DOI 10.46299/ISG.2025.1.7

SOCIOLOGICAL AND PSYCHOLOGICAL MODELS OF YOUTH COMMUNICATION

Proceedings of the VII International Scientific and Practical Conference

Copenhagen, Denmark
February 18 – 21, 2025

UDC 01.1

The 7th International scientific and practical conference “Sociological and psychological models of youth communication” (February 18 – 21, 2025) Copenhagen, Denmark. International Science Group. 2025. 250 p.

ISBN – 979-8-89692-737-2
DOI – 10.46299/ISG.2025.1.7

EDITORIAL BOARD

Pluzhnik Elena	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
Liudmyla Polyvana	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
Mushenyk Iryna	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
Prudka Liudmyla	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
Marchenko Dmytro	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
Harchenko Roman	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
Belei Svitlana	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
Lidiya Parashchuk	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
Levon Mariia	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
Hubal Halyna Mykolaivna	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

15.	Лахно Н.В. СИМВОЛІКА ФІТОНІМІВ ДИТЯЧОГО ЕРГОНІМІКОНУ МІСТА КИЄВА	97
16.	Мурадханян І.С., Черська Ж.Б. МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ “ЕГОЇЗМ” ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ АРХЕТИПУ ДЗЕРКАЛА (НА МАТЕРІАЛІ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРІВ)	101
	LITERARY STUDIES	
17.	Розгон В.В., Зарудняк Н.І. МОТИВИ ЦИКЛУ ЛЮБОВІ БОЙЧУК "Я РОЗМОВЛЯЮ ВІРШАМИ ЗІ СВІТОМ"	104
	MANAGEMENT, MARKETING	
18.	Tykholaz V., Gunas V., Mulyar D., Fomina D. FEATURES AND METHODS OF COLLECTIVE MANAGEMENT	108
19.	Суховірський О.В. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ	113
20.	Сінюков В.В., Темченко О.В. СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ В ОРГАНІЗАЦІЇ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА УПРАВЛІННЯ ЇХ РОЗВИТКОМ	117
	MEDICINE	
21.	Badambekova A.Y., Gusseinova G.N., Saruarova A.A., Yerken S., Zhanibek A.S. MANAGEMENT OF PATIENTS WITH CONGENITAL ANOMALIES OF THE FEMALE GENITAL SYSTEM – ATRESIA OF THE MIDDLE THIRD OF THE VAGINA. CLINICAL CASE.	121
22.	Narzullayeva D.S., Narzullayeva G.S., Mukhanbetova I.M., Sarkytbay D., Tileugabyl Z.K. ANTIBACTERIAL THERAPY FOR SEXUALLY TRANSMITTED INFECTIONS IN PREGNANT WOMEN	126

МОТИВИ ЦИКЛУ ЛЮБОВІ БОЙЧУК «Я РОЗМОВЛЯЮ ВІРШАМИ ЗІ СВІТОМ»

Розгон Валентина Володимирівна
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української мови та методики її навчання
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Зарудняк Наталя Іванівна
старший викладач кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Збірка Любові Бойчук «А власне, що ж такого сталося?» [1] розпочинається циклом «Я розмовляю віршами зі світом». Для авторки є характерним поетичне світосприйняття, не писати вона не може (самовираження? втеча від реальності? створення альтернативного ідеального світу? творчість як неіснуючий ідеальний співбесідник?), у дні, «коли не пишеться нічого, ліричну героїню переслідує відчуття втрачених надій, тривоги, вона білий аркуш сприймає як докір, відчуває душевну порожнечу, споріднена із заблукалим перехожим, що очікує, поки минеться дощ» [2, С. 137]. Ця збірка вже третя в доробку Л. Бойчук: перша – «Душа квітує віршами» (2009) [3], друга (книжка для дітей) – «Подарунок від бабусі» (2018) [4].

Лейтмотив першої поезії збірки «Я розмовляю віршами зі світом» – це втеча із самотності у творчість, на яку надихає довершена, гармонійна природа. Твір починається й закінчується рядками: «Я розмовляю віршами зі світом, // Як прозою нема з ким говорить» [1, С. 6]. Духовно багатій особистості для того, щоб почуватися щасливою, часто достатньо й себе самої. Ліричній героїні вірша Любові Бойчук шлють привіти сонечко, зорі, вітер; до неї дощ приходить гостем, шелестить давно забуті слова; вона вміє розмовляти з ластівками, проводжає-зустрічає їх; вміє радіти дереву, відчувати висоту і безмежність неба як пісню: «Купає літеплом пташиний щебет – // І все світлішає в моїх очах. // Скажіть, якої радості ще треба, // Щоб ото просто слухать і мовчать?» [1, С. 6]. Лейтмотив щастя є один із улюблених у Любові Бойчук, у своїх попередніх збірках вона неодноразово звертається до нього, «зупиняється на моментах, які здатні робити людину щасливою, ніби вчить читача *вміти* бути щасливим» [5, С. 249].

Мотив самотності є наскрізним і у вірші «Посиджу сама з собою». Письменниця в художніх образах конкретизує словосполучення «сама з собою»: переживання журби, спогади минулого («перемовини»), думки про майбутнє («виглядання»), насолода від співу солов'я, чужої любові («Наодинці з соловейком, // Що десь поруч, десь близенько. // Роздаровує утіху – // І стає на серці тихо. // Посиджу сама з собою, // З солов'їною любов'ю…» [1, С. 9].

Мотив самотності споріднений з мотивом непотрібності. У вірші «Серпнева спека. Тепла гуща...» авторка співчуває груші, плоди якої топчуться, до яких

нікому нема діла. Читач розуміє, що останні рядки уже не про грушу, а ліричну героїню: «Як важко це, коли немає // Кому себе роздарувать» [1, С. 13].

Вірш «Граматичний етюд» – це сприйняття життя крізь призму вчительської праці. Авторка переграє мовознавчі терміни, і простими і складними, повними й неповними, сурядними й підрядними (вільними чи залежними від когось) сприймаються уже її шкільні дні. Оскільки лірична героїня – філолог, то її дні-речення – у рядках, в яких другорядні члени теж сприймаються як частина життя авторки: міцні обставини (сприймаємо як життєві труднощі), рожеві букети рясних означень (якісь ілюзії), численні додатки (вчительська праця багата на всілякі «додатки»). Вчителі – це незаможна категорія населення, яка має багато зобов'язань і мало часу: «не володіла статками, // Лиш крейдою в руках» [1, С. 7]. У житті були моменти, з якими авторка не мирилася, було місце для польоту високих мрій (речення, окличні, поширені, питальні). Любов Бойчук вміє бачити красу, радіти життю: «В житті моєму маками // то коми, то тире» [1, С. 7].

Етюд як малюнок – це «твір образотворчого мистецтва допоміжного характеру, виконаний з натури з метою її вивчення в процесі роботи над картиною» [6], етюд у музиці – це п'єса навчального характеру, в якій застосовується певний технічний прийом гри, або невеликий музичний твір віртуозного характеру» [7]. Вірш поетки має назву «Граматичний етюд»: дослідження свого життя крізь призму школи-філології? Чи й саме учителювання є життєвим уроком, або й цілком завершеним, віртуозним твором?

Духовно багатий внутрішній світ ліричної героїні вірша «Як не пишу, то вишиваю» знаходить своє вираження не лише в поезії, а й у вишиванні. Авторка відчуває надзвичайну насолоду в процесі творення вишивки, яка теж має голос: «Воркують птахи світлопері» [1, С. 8].

Поетка створює своєрідну оду улюбленому червоному кольору. Провідний мотив – захоплення, замилування кольором, який авторка любить усе життя. Усе червоне надзвичайно красиве – це герань, «жаринки» маків, дозрілі вишні, пишні жоржини, калина у намисті, «осінні сальвії вогнисті», і на собі авторка любить юний червоний колір: «І сукню теж собі червону // Укотре вибираю нині. // І що там чийсь цікавий погляд – // В душі розквітне юний спогад, // Хоча зими лякає іній» [1, С. 8]. Авторка вміє милуватися барвами, у збірці «Подарунок від бабусі», наприклад, цикл ««Райдуга» – це палітра довкілля дитячими очима» [8, С. 83].

Ностальгія за дитинством є провідним мотивом у віршах «На місточку дитинства», «Сучасні вікна часто в жалюзі». На місточку дитинства – це ще різні проєкції бачення: дитячими очима і очима дорослої людини. Дорослий бачить перекошений місток, дичку-грушу, побляклу траву, зарослі глоду, калину, яку ніхто не зриває, а дитина в душі пам’ятає, що ці зарослі бачилися лісовичковими перепонами на шляху до нього: «Чи й досі тут лісовичок живе // І не пускає у свої покої…» [1, С. 9]. Авторка усвідомлює, що дитячий світ переоцінює дорослими очима, що нічого особливого нема в куточку з місточком, але, певно, особливим є дитяче сприйняття світу як загадки, себе частиною казки: «А що ж тут, Боже, так бентежить душу?» [1, С. 9]. Але це звичайне, з погляду дорослої людини

місце, все одно надзвичайно дороге ліричній героїні: «Заросла стежка, тихе джерело, // Так хочеться із ним поговорити, // Що тут дитинство наше відцвіло // Й за цим містком його вже не зустріти» [1, С. 9].

Є в Любові Бойчук вірш, в якому вона у якомусь конфлікті з часом, хоче, щоб люди не осудили її за весняні, притаманні молодості мрії та надії: «Моєї не судіть надії – // Нехай цвіте бузками. // Я навіть в осінь молодію, // Змагаючись з роками» [1, С. 12].

Є у авторки характерне для неоромантиків протиставлення міста (цивілізації) селу (природі) – вірш «Стежечка». Природа, село – досконаліші: «Певно, я тебе, стежечко, зрадила // Промінявши колись на асфальти» [1, С. 12]. У «Сільському етюді» підносить як безцінно-вічну сільську буденність, в яку закохана.

У вірші «Сучасні вікна часто в жалюзі» лірична героїня зізнається, що і в дорослому віці залишилася з отим дитинним світосприйняттям, що, певно, і є особливістю поетів, частиною якого є «покуть, що розцвівся рушниками, // Де з Богом і зажурений Кобзар, // І тиха вранішня молитва мами» [1, С. 10], вікна, на склі яких «Писались мої перші орфограми» [1, С. 8]. Світ сучасний, світ дорослої людини у творчості Любові Бойчук програє дитячому світу, минулому, і вона сама є частиною минулого в сучасному.

Є у циклі вірші, присвячені порам року. Сенсом осені авторка бачить оголену відвертість, «пошук тихого причалу» [1, С. 10], справжність («хоч помолися») – це осінні відчуття, але вона сприймає цю пору року ще й зором: «брость калини, // І золоте кленове листя, // І стрічка річечки в долині, // Очеретів рудасті свічі» [1, С. 10]. Лірична героїня і себе хоче відчувати частиною осіннього незвичайного стану: «Отак би просто зупинитись, // Дивитись осені у вічі // І в незбагненнім розчинитись» [1, С. 10].

Ще однією варіацією на тему осені є вірш «Вальс без музики», де лірична героїня насолоджується айстрами, краса яких асоціюється з вальсом, безтурботністю, а також відчуттям минущості: «Ну ось він, спокій, гарна така мить, // І більшої не треба насолоди»; «Хоча довкола проминуло все, // Та ця краса хай довше потриває» [1, С. 13].

Кокетливий вірш про літо «Іще раз про літо», крім опису пори року, ще й про поезію. Авторка не знає, що ж написати про літо (вдає), бо про все уже колись казала, а цей перелік і стає поезією – різностороннім поетичним втіленням літа.

Любов Бойчук схильна до осмислювання прожитого (вірш «Покличу на гостину»): «Які трелі солов'їні, // Що у серці і донині. // Неповторні, незабутні… // Між святами мої будні…» [1, С. 11].

У різних варіаціях звучить у циклі мотив «невписування» у сучасний ритм життя. Це і «Усе міняється – я не міняюся, // У рамках звичного не поміщаюся» [1, С. 15] («У ритм життя швидкий ніяк не вписуюсь»), це і «У нас тепер емайли, блоги, // І ледь не в кожного свій сайт. // Чого ж я про сорок, їй-Богу? // Чи ж вгледжу внукам показать?» [1, С. 15] («Таку-от маю я мороку»).

Найпоширенішеми мотивами першого циклу збірки «А власне, що ж такого сталося?», на нашу думку, є самотність, творчість, втеча в дитинство, краса природи, краса пір року, філософське осмислення власного життя,

протиставлення міста селу, замилування кольорами, конфлікт між дитячим і дорослим світосприйняттям, сприйняття життя крізь призму вчительської праці.

Список літератури:

1.Бойчук Л. А власне, що ж такого сталося? Умань: ВПЦ «Візаві», 2024. 153 с.

2.Зарудняк Н. І. Цикл Любові Бойчук «У літеплі слова»: мотиви, образи. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку*: матеріали XLII-ої Міжнародної науково-практичної конференції / за ред. І. В. Жукової, Є. О. Романенка. м. Мілан (Італія): ВАДНД, 07 березня 2024 р. С. 135–138. URL: https://doi.org/10.52058/42 (дата запиту: 17.01.25).

3.Бойчук Л. Душа квітує віршами. Умань: ВПЦ «Візаві», 2009. 132 с.

4.Бойчук Л. Подарунок від бабусі. Умань: ВПЦ «Візаві», 2018. 68 с.

5.Зарудняк Н. І. Художній світ збірки Любові Бойчук «Подарунок від бабусі». *The XXXIV International Scientific and Practical Conference «Problems of the development of modern science»,* August 30–September 02, 2022, Madrid, Spain. P. 248–252. URL: https://isg-konf.com/uk/problems-of-the-development-of-modern-science/ (дата запиту: 7.02.25).

6.Етюд. *Вікіпедія*: вільна енциклопедія. URL: https://bit.ly/3X4R5AC (дата запиту: 4.02.25).

7.Етюд. *Вікіпедія*: вільна енциклопедія. URL: https://bit.ly/4hRct4u (дата запиту: 4.02.25).

8.Зарудняк Н. І. Дитячий світ у циклі Любові Бойчук «Райдуга» (збірка «Подарунок від бабусі»). *Гуманітарна освіта: школа-коледж-університет : збірник наук. і навч.-метод. матеріалів.* Вінниця : ФОП Рогальська І. О., 2024. Вип. 2. С. 82–91. URL: https://bit.ly/3WXsopY (дата запиту: 23.01.25).